

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619201763
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7619201763.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Jarmily Maximovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobkyne Z. C., nar. XX.X.XXXX, bytom K. H. N., F. 412/20, zast. JUDr. Dášou Bajanovou, advokátkou, so sídlom Spišská Nová Ves, Starosaská 3, proti žalovanému TESCO STORES SR, a.s., so sídlom v Bratislave, Kamenné nám. 1/A, IČO: 31 321 828, o zaplatenie 429,30 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti platobnému rozkazu 11C/11/2019-29 zo dňa 15.3.2019 v znení opravného uznesenia 11C/11/2019-64 zo 7.1.2020 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e platobný rozkaz v znení opravného uznesenia v napadnutom výroku o trovách konania.

Priznáva žalobkyni nárok na 100 % náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej „súd prvej inštancie“) platobným rozkazom v znení opravného uznesenia 11C 11/2019-64 zo dňa 7.1.2020 uložil žalovanému povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 429,30 € s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 1.10.2018 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením (I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu nahradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 95,23 € právnenému zástupcovi žalobcu (II.). Žalovanému uložil tiež povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 16,50 € Slovenskej republike na označený účet Okresného súdu Spišská Nová Ves (III.).

2. Len proti výroku platobného rozkazu o trovách konania (II.) podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, lebo mal za to, že nárok žalobcu na náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby je bez právneho základu, v rozpore s právnym poriadkom - ust. § 251 CSP (jeho znenie citoval). Uviedol, že účelnosť vynaložených výdavkov možno objektívne konštatovať v prípade, ak bol výdavok pri sledovaní legitímneho procesného cieľa vynaložený iba v nevyhnutnom a všeobecne akceptovateľnom rozsahu; rozhodujúcim kritériom je teda efektívnosť výdavku vo vzťahu k jeho výške. Otázka účelnosti výdavku bezprostredne súvisí najmä s náhradou trov sporovej strany spočívajúcich v odmene advokáta za právne služby poskytované v konaní pred súdom, osobitne je účelnosť a odôvodnenosť výdavkov na tarifnú odmenu advokáta posudzovaná vo vzťahu k jednotlivým úkonom právnych služieb v rámci sporového konania. Aby mohli byť výdavky považované za účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva, teda za trovy konania, musia byť vynaložené v príčinnej súvislosti s procesným postojom strany k predmetu konania, ich vynaložením sa musí sledovať buď procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná obrana proti takémuto nároku (nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 147/2008 z 31.7.2008). Podľa názoru žalovaného z celkovej komunikácie z jeho strany so žalobkyňou je jednoznačne preukázaná jeho vôľa (rovnako aj v zmysle e-mailu zo dňa 1.2.2019) uvedený záväzok v celkovej výške 429,30 € žalobkyni uhradiť. V rámci negociácie podmienok dohody o urovnaní medzi právnym zástupcom žalobcu a zástupcom

žalovaného prišlo zo strany žalovaného k navrhnutiu znenia dohody, a ako aj ku pripomienkovaniu a úprave znenia dohody navrhutej právnej zástupkyňou žalobcu, predmetná záležitosť sa buď jednou alebo druhou dohodou mala uzatvoriť k spokojnosti oboch strán bez potreby alebo nevyhnutnosti súdneho konania. Žalovaný tvrdil, že z jeho strany vždy bola ochota uvedenú záležitosť vrátane dohodnutia podmienok dohody o urovaní ako aj vyplatenia predmetnej sumy, a preto „nevyhnutnosť“ alebo „potreba“ trov konania v uvedenom prípade absentuje. Poukázal na to, že dňa 28.11.2018 zaslal žalobkyni návrh dohody o urovaní na prevádzkareň, ktorej zástupca následne kontaktoval žalobkyňu za účelom dohodnutia stretnutia a podpisu tejto dohody, uvedenú verziu dohody žalobkyňa nepodpísala a zobrala so sebou. Následne jej právna zástupkyňa doručila výzvu na úhradu z 24.1.2019, následne dňa 28.1.2019 žalovaný doručil odpoveď na výzvu, právna zástupkyňa žalobcu doručila žalovanému svoje vyjadrenie najskôr dňa 1.2.2019 v znení že „sa ozve v pondelok som mimo kancelárie“, pričom jej ďalší e-mail je datovaný až 20.2.2019, kedy zaslala svoj návrh dohody, dňa 27.2.2019 bol zo strany žalovaného zaslaný právnej zástupkyňi žalobkyne sprípomienkovaný návrh jej dohody, na ktorý už žalobkyňa, resp. jej právna zást. do dnešného dňa neodpovedala. Tvrdenie právnej zástupkyne žalobkyne, "Uvedený postup žalovaného je dôkazom toho, že sa snaží oddialiť platbu - náhradu škody z titulu bolestného" v bode č. III svojho návrhu zo dňa 13. marca 2019 tým pádom v celom kontexte vyznieva účelovo a nekorešponduje s realitou. Zaslaný návrh znenia dohody zo strany žalovaného ako aj pripomienky žalovaného k návrhu dohody pritom predstavujú štandardné ustanovenia dohôd o urovaní, ktoré sú vždy výsledkom dohody strán a nepredstavujú v žiadnom prípade „vzdanie sa akýchkoľvek ďalších nárokov“. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby odvolací súd v zmysle ust. § 257 CSP odvolaním napadnuté rozhodnutie o trovách konania zmenil a rozhodol tak, že žalobkyni sa náhrada trov konania nepriznáva.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že žalovaný pri uzavretí písomnej dohody o urovaní trval na tom, aby sa žalobkyňa vzdala všetkých nárokov, ktoré jej môžu vzniknúť v budúcnosti, okrem náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, žalobkyňu chcel zaviesť úmyselne a podmieňoval úhradu bolestného takto uzavretou dohodou, taktiež podmieňoval úhradu sumy právne neakceptovateľnými dobami na úhradu bolestného, zavádzal žalobkyňu, keď uvádzal svoje interné predpisy a účtovné doklady, pretože uvedené je vo vzťahu k žalobkyni ako nepodnikateľky, t.j. poškodenej, neakceptovateľné a neprípustné. Do pozornosti dala i skutočnosť, že súd má možnosť presvedčiť sa ako žalovaný upravoval ňou predložený návrh dohody, čo dokazuje ako pristupoval k úhrade žalovanej sumy a uvedené bolo dôkazom i toho, že vôbec nemá záujem sa mimosúdne dohodnúť, a preto bola podaná žaloba na súde. Tvrdenia žalovaného v odvolaní sú právne irelevantné a zavádzajúce, nezakladajú sa na pravde, nemôže v tomto spore silnejšia strana takto poškodzovať a úmyselne zavádzať slabšiu poškodenú stranu. Toto správanie žalovaného je dôkazom toho, že jedine súd mohol vo veci rozhodnúť, aby žalobkyni vôbec bola prisúdená úhrada bolestného. Do pozornosti súdu dala skutočnosť, že žalovaný ku dňu spisania vyjadrenia, jej prisúdenú úhradu nezaplatil, a preto to bude riešiť v rámci exekučného konania. Na základe uvedeného navrhla napadnuté rozhodnutie o trovách konania potvrdiť a priznať jej plnú náhradu trov odvolacieho konania.

4. Podľa § 265 ods. 1 druhá veta Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie.

5. Podľa § 357 písm. m) CSP, odvolanie je prípustné (tiež) proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

6. Platobný rozkaz, okrem výroku o trovách konania nebol napadnutý opravným prostriedkom, nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 3 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, procesne prípustné a podané oprávnenou osobou, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Pokiaľ ide o procesnú prípustnosť odvolania proti výroku o trovách konania platobného rozkazu, i keď toto rozhodnutie, ktoré v zmysle ust. § 265 ods. 1 CSP je potrebné považovať pre účely konania o platobnom rozkaze za uznesenie, je vo svojej podstate zároveň rozhodnutím o nároku na náhradu trov konania, proti ktorému je odvolanie prípustné podľa ust. § 357 písm. m) CSP a zároveň rozhodnutím

o výške trov konania, proti ktorému naopak odvolanie nie je prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s ust. § 357 a contrario CSP), vzhľadom na zákonom predpokladané rozhodnutie o nároku i výške trov konania v platobnom rozkaze naraz (§ 265 ods. 1 CSP), v takejto organickej jednote je potrebné rozhodnutie o nároku a o výške trov konania vnímať aj z hľadiska odvolania a toto považovať za prípustné už len preto, že prípustnou je jeho procesne neoddeliteľná časť.

9. Platobný rozkaz je výstupom skráteného konania, v ktorom sa súd obmedzuje len na zisťovanie splnenia procesných podmienok pre vydanie platobného rozkazu. Výrazom tohto zjednodušeného procesu sú tiež zákonné požiadavky kladené na obsah platobného rozkazu, v rámci ktorých absentuje odôvodnenie rozhodnutia, a to nielen v jeho meritórnej časti, ale tiež aj čo do trov konania. To podľa názoru odvolacieho súdu predurčuje možnosť preskúmania vecnej správnosti rozhodnutia o trovách konania v platobnom rozkaze len z obmedzených hľadísk a len s použitím dostatočne objektivizovaných faktov. Prakticky to znamená, keďže v platobnom rozkaze uložená povinnosť zodpovedajúca žalobnému návrhu bude vždy predstavovať plný procesný úspech žalobcu zakladajúci jeho právo na plnú náhradu trov konania podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, že rozhodnutie o trovách konania v platobnom rozkaze nemožno v odvolacom konaní posúdiť z iného hľadiska ako len správnosti určenej výšky náhrady a prípadného naplnenia predpokladov podľa ust. § 257 CSP pre výnimočné nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalobcovi.

10. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia o trovách konania v platobnom rozkaze z uvedených hľadísk konštatuje jeho vecnú správnosť, lebo žalobca bol v danom spore plne úspešný, čo zakladá jeho právo na plnú náhradu účelne vynaložených trov konania podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného spočívajúce v okolnostiach uplatnenia nároku na súde žalobkyňou a tvrdenom bezdôvodnom začatí súdneho sporu, neodôvodňujú záver o nesprávnom právnom posúdení otázky náhrady trov konania (a jej výšky) a neumožňujú prijať rozhodnutie v danom spore v prospech žalovaného, keďže je nesporné, že k mimosúdnej dohode o predmete sporu medzi stranami nedošlo, preto dôvody hodné osobitného zreteľa pre výnimočnú aplikáciu ust. § 257 CSP podľa posúdenia odvolacieho súdu v danej veci neboli preukázané. Odvolacie námietky žalovaného sú v celom rozsahu neopodstatnené, preto odvolací súd platobný rozkaz v znení opravného uznesenia v napadnutom výroku o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

11. V odvolacom konaní mala žalobkyňa plný procesný úspech, preto jej odvolací súd podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, a to z dôvodov uvedených v ust. § 420 a nasl. CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.